

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenem ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja zalžana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pošt-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledišča v „zvezdi“. — Upravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši

V Petrogradu 31. okt.

Ker je Rusiji sojeno zasesti na vzhodu glavno mesto, bode gotovo marsikoga zanimalo, kako se obnaša rusko občestvo nasproti Turškemu vprašanju. Sledeče o tem predmetu prinaša „Golos“: „Glasno in neglasno občestveno in osebno sočuvstvo k delu enokrvnih nam narodov Balkanskega polotoka se vsak dan bolj uveličuje. Ker ti narodi so vstali proti sovragom ne samo svojih ampak tudi naših in vsega našega plemena. Do sedaj mi kažemo svoje čute samo s tem, da kolikor moremo pomagamo pregnanim. Pa vsi misleči ruski ljudje, kateri izpoznavajo velike historične dolžnosti svoje k slovanskemu svetu, žele, da bi se izrazilo to sočuvstvo še bolj goreče, še bolj neudržano, najbolj navdušeni pa žele, da bi se izrazilo celo v formah veliko manj miroljubnih in malo bolj strašnih vsem mohamedanskim in nemohamedanskim sovragom našega plemena. Pesimisti v Rusiji in in zunaj nje nas pa dolže, da smo preveč ravnodušni in hladnokrvni in mej njimi so najblagorodnejši delavci na polji Slovanstva. Če ravno so včasih vse te razdražena dviženja vseslovanskega čuvstva za nas razžaljivi, posebno zunaj meje naše domovine, vendar se nam ni treba tožiti na nje, ker so naravni in prav zelo potrebni našemu občestvu, katero še ni navajeno, hitro vstavati na noge in plotno organizirati se. Tako dviženje pa je sedaj zelo potrebno v hercegovinskem boji, kateri edini nas more zanimati za našimi mejami, potrebni uže zavoljo tega, da bi se naši diplomati mogli nanj naslanjati, ker diplomat brez naroda za soboj je brenčeči zvon brez sile. Upamo pa tudi, da se bodo od tega tudi vladni krogi

malo navzeli narodne volje. — Naravno je pa tudi, da se naša ljubezen k Slovanom mnogim fanatikom nikoli ne bode zdela dosti goreča, da se bodo sipale, kakor se uže sedaj, vsakovrstne tožbe na nas, v slovanskemu svetu, kateri je bil še malo kedaj zadovoljen s početji naše vlade v Carigradu.

Politiko diktira ne samo ljubezen ali vera, ampak še mnogi drugi interesi, juridični in ekonomični in vselej so bili še tisti državniki, kateri so oteli od propada državo in pleme, neljubljeni in nepopularni (Bismark, Cavour). S tem pa mi nikakor ne hočemo reči, da je Rusija poklicana zjediniti vse slovanske narodnosti, kakor nas bodo gotovo razumeli naši vnedomovinski „dobroželjatelji“. — Državna dolžnost nalaga vladam pogosto potrebo, da izvršujejo politična dela jim neljubá, celo sovražna, večkrat še take, ki so nasprotna njih cilju. — Rusija je edina iz slovanskih držav, katera je ocelela in se povzdignila do prvoklasne države. Ta položaj jej nalaga izjemne dolžnosti pred slovanskim svetom, pa tudi dolžnosti pred drugo Evropo. Sedaj mora Rusija izpolnjevati svoje dolžnosti pred narodom ruskim, slovanskim in vso Evropo. Ker te dolžnosti niso enake, za to je treba tistega, čemur se pravi politika. Ta politika pa, ker se varuje krajnosti, bode neprijetna obem stranem, kakor se je uže čulo iz slovanske in turške strani. Tako „Golos“.

Ne manj važen, ko prvi oficijalni je današnji članek v „Praviteljstvenom večniku“ („vladnem listu“). Glasi se od besede do besede po ruskem originalu tako-le: „Važni politični dogodki na Balkanskem polotoku niso našli Rusijo zapuščeno, ampak v zvezi z dvema državama, navdušenima kakor ona

hraniti evropski mir. V strani od vsakega egoističnega političnega cilja, osnovana na zaupanji vlad ene k drugej, ta zveza stoji pred Evropo, ne kakor sodnik njene osode, ampak kakor ohranitelj nje svobode in varuh nje pokoja.

Ali ko se je Rusija udeležila te zveze jej ova nij prinesla v žrtvo tistega sočutja, katero je vselej imela k podjarmljenim narodom Turške in katera je z njo radeljala in brez dvombe tudi sedaj deli vsa kristijanska Evropa. Žrtve, katere je ruski narod prinesel kristijanom Turške so tako velike, da dajejo Rusiji pravico, tudi sedaj odkrito izreči to sočutje pred licem vse Evrope.

Polna prejšnjih simpatij k kristijanskim narodom Balkana in dobro spoznavaje nevarnost, grozečo vsej Evropi, carska vlada sedaj, kakor tudi prej pri takih okolščinah, nij mogla ostati ravnodušen gledalec dogodkov v Hercegovini, grozečih zavleči v neravni boj Srbijo in Črno goro in podreti vojsko, mej katere bi bilo težko videti naprej. Naša vlada je prva povzdignila svoj glas na brambo trpečega naroda Hercegovine, privlečenega na kraj pogube po neverjetnih davkih, pa tudi za ohranjenje miru, tako potrebnega Evropi sploh posebno pa Turčiji. Na njen klic so prihiteli vlade zavezniških držav Nemčije in Avstrije, polne ravno te želje, ne dopustiti večjih homatij v Turškej, da bi primirile porto z njenimi podložnimi.

Vlade Francoske, Anglije in Italije, so glasne z mnenjem severnih držav, da je položaj v Turčiji nevaren evropskemu miru, so pomagale z ravno tistega namena. Miroljubivi soveti, katere so dali porti predstavitelji držav, so imeli prvi vspeh, da je bila poslana v Hercegovino konzulska komisija, da bi pomagala primiriti vstaše z njih vlado,

Listek.

Kupa brinjevca.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

IX.

(Dalje.)

Najemnik se zgane pri teh besedah. Umel je namreč, da se govori o njem in njegovej ljubi in da se mu posmehujejo. To mu je hudo, neizmerno hudo in jezen je, da še nikdar ne tako. Ubogi, neumni kmetje in opravljajo njega in vlečejo črez zobe in se mu posmehujejo. Da, to je preveč, tega trpeti ne more, vse drugo, tega ne. Kaj bi dal, kaj bi storil, da bi se maščeval, da bi povrnil hudo s hudim.

Mnoge različne misli mu rojijo po glavi a druga se utaplja za drugo. Sicer kaj ve, in kaj ugane, in nij neumen, a denes ne ve

pravega sveta in pomočka. To ga peče, zelo peče in razjarjen je ko gad. —

Mej tem je pri pivskej mizi vedno večje življenje, glasen smeh, glasna govornica in več potov se čuje najemnikovo in Irenino ime.

Pelin udari zdajci s pestjo ob mizo strupeno pogleda, obraz nategne v razjarjene gube in kriči: „Vina na mizo, najboljšega, vsega ne zapijem, in če tudi, zapijem svoje, vseh se vas ne ustrašim beračev sam, kadar govorimo o bankovcih“. S temi besedami se je mislil Pelin naj bolj maščevati nad sosedi.

Krčmarček, rudeč, trebušni možiček urno priteče pridvigne malo kapico rekoč: „Urno urno gospod žlahni, kaj ne tistega iz kota, pravega cekinastega, samo jeziti se ne in in hudi biti, pri meni je vse veselo in prijazno.

Črez nekaj trenutkov je stala nova mera

smeječega vina pred najemnikom katerega je pokušal v globokih požirih in se jezil in govoril sam s soboj. Ko je bila ta kupa prazna prišla je druga, in z njo veselje in omotica v glavo.

Kmetje, ki se poprej niso zmenili za najemnikovo zabavljičo dejali so: „Naj bode pol graščak je, denarja ima na mero, marsikaterega izmej nas ima pod palcem in na boben ga lahko spravi, če hoče, njegova naj torej velja“.

A zdaj, ko so opazili, da je uže vinjen pozabili so tudi to in mu odpustili, ter se mu skušali celo pridružiti.

Iz tega uzroka mu napije najprvo star sosed na voglu mize rekoč: „Na vaše zdravje gospod grajski, vi ste pravi gospod, kaj bomo mi ki smo berači.“ Vsa miza pritrkuje tej zdravici.

Najemniku veselja in ponosa zažare oči in v tem trenutku pozabi vsega in sre-

drugi pa, da je Sultan svobodno razglasil „irade“, kateri daruje kristijanskim podložnikom veliko ponižanje davkov, enopravnost z mohamedani pred sodnijo in boljši administracijo.

Nikdo, mislimo, ne dvomi o dobri volji Sultana, popraviti denašnji revni položaj v Turškej. Vlade vseh velikih držav so izrazile sočutje k „irade“, kot vernemu dokazu skrbi Sultana o sreči svojih podložnih. Pa primeri nedavne prošlosti so jasno dokazali, da so podobni „ukazi“ Sultanovi ostali brez sledu in da so male pravice, katere uživajo v nekaterih krajih Turške kristijanje, bile dane prisiljeno zavoljo terjanja evropske diplomacije, to pa je dalo povod mnenju Evrope, ne tako verovati novemu Sultanskemu „irade“, kakor bi ono zaslužilo kot izraz sočutja Sultana k bednemu položaju kristijanov. Le teh poslednjih vera pa v enake vladne akte je tako zlo omajana, da bode porti težko, na novo jo odrediti brez prijateljske pomoči evropskih kabinetov. V tej pomoči brez dvoma ne bodo odrekli porti, pa tudi porta bode mogla dati kabinetom vidne dokaze trdne volje izpolniti točno sedanje obete kristijanom in tako narediti konec nenormalnemu položaju. Pa kakor koli bi bilo, vsak je lahko prepričan, da bedni položaj Turške, kakor je bil do sedaj na škodo porte nje podložnih in Evrope, bode mogel nehati“.

Tako od besede do besede ruski vladni list. Tacih energičnih glasov za Slovanstvo od slovanske Rusije nij bilo slišati še. Gotovo je to lo začetek, pride več, naša slovanska stvar zmaguje, vztrajate v boji za narod, našim potomcem je boljša bodočnost gotova.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. novembra.

Državni zbor je sprejel zaudarmerijsko postavbo v drugem branji. Ker se jeden paragraf ne strinja s sklepom gospodske zbornice, vrne postavbo načrt še enkrat v to nazaj.

Ogerski zbor je zopet začel svoje sednice. V prvej je ministerski predsednik Tisza vstal in v daljšem govoru razvil, da vlada svoje politike nij premenila, da se mej Ogersko in Cislajtancijo ne sme posebni col uvesti, nego naj ostane colno oblastje vkupno, a da je bankno vprašanje bolj gospodarsko

čen je in zadovoljen, da malokedaj tako. — Zdajci prisede k pивskeji mizi in pokliče viná.

Kmetje videč, da pijejo denes zastonj, da najemnik plača vse, se dobrikajo Pelinu in ga česte na vse mogoče načine.

„Kedaj bode ženitnina gospod grajski“, ga vpraša zdajci sosed, kateremu je užito vino jelo vpogovati glavo.

„Saj res, povejte nam, povejte, kako bode, da take ženitnine pri mojej veri, da še nij videla fara kot bode vaša, se oglasi nasprotni pevec.

„In kako lepo nevesto bode te dobili. Gospodska je kakor vi, in po nemški zna jezik majati, kakor cesarski doktor, da vredna je gospodskega ženina“ pristavi smeječ in poklonjajoč se krčmar in postavi novo mero vina na mizo.

Tako se vrsti govornica polna radosti, polna življenja, dokler se približuje uže pol

nego politično. Ta mirni govor magjarskega vodje, ustavovrni vladni listi z necim zadovoljstvom pozdravljajo.

Vnanje države.

Vojna bode! tako doni iz več novin in prav verjetno je. Zlasti to, da severonemški in drugi časniki mnogo poročajo o pomnoževanju in skupljevanju ruske vojske in provijanta. Dunajska oficijalna „Pol. Correspondenz“ sicer hoče v posebnem dopisu iz Peterburga, najbrž po diplomatičnih poročilih narejenem, dementirati, ali bolj prav razumljivo narediti, zakaj je to zbiranje vojske in da morda ne pomenja nič posebnega. Tako na primer dunajska „Morgenpost“ dosedaj večkrat za cislejtanske vladne objave porabljevana, ne veruje v dementi „P. C.“ in opozoruje, da je njen govor tako diplomatično sukan, da se lahko bere „da“ in „ne“. Ali je to ali ono razumljenje verjetnejše bilo, ne upamo si za trdno proročevati, vendar odločni koraki, s katerimi zadnje dneve postopa Ignatiev v Carigradu, ko sultanu z oči v oči resnice pripoveduje, kakoršnih mu še nobeden človek nij, in vse položje v orientu nas more na velike stvari pripravljene imeti.

In kako se druge države zadržé vsej tej važnej situaciji nasproti? Ker smo bili konfiscirani, ko smo povedali to uže v davnem članku „borba jugoslovanstva“ in je ta konfiskacija potrjena smemo sedaj menda le nekonsciscirane druge glase navajati, ki se z našimi ujemajo. Tako piše „Politik“ od 6. nov. „Politika grofa Andrassya je povsod na kant prišla. Prvo gibanje v Hercegovini je bilo odločno Avstriji prijazno, sedaj so klici „živio kralj hrvatski“ utihnili le prezgodaj. Turkom storjene obljube so se s turško ne-hvaležnostjo plačevale. Srbskemu narodu smo se vsled tega omrzili. In ko bi Rusija res kaj ozbiljno intervenirala, kar nij nemogoče, potem je avstrijska vnanja politika na robu groba. Kajti (vpraša „Politik“ dalje:) Če Rusija sveto vojsko zoper Turčijo začne, če osvobojenje Jugoslovanov začne, ali bi se mogla Avstrija postaviti za varha celote ali integritete turške države? Ali bi mogla narodne želje in simpatije svojih slovanskih narodov tako nespoštovati, da bi bili hrvatski in srbski regimenti čez Savo poslani bojevat se proti rodnim bratom?“ „Pol.“ dalje velilke nevarnosti za Avstrijo iz tega nabiraja, ter pravi, da so to le kombinacije ne pa vznemirujoča proročevanja. . . Tako sodi tedaj „P.“, da se bomo vseli mej dvema stoloma na tla.

Jednako sodi nekonsciscirani češki „Pokrok“ v sobotnem članku: „Fiasko andrassyovske politike na vyhode“ in jednako vsi slovanski časniki, kar jih imamo pri rokah. Da, celo severonemški listi očitajo Avstriji, da nij znala ob pravem času prijeti.

dne in se jamejo izgubljevati polagoma gostje.

Stoprv zdaj se tudi najemnik zdrami iz tihega veselje in domisli se svojega važnega namena prepričati se denes o sanjskih lastnostih svoje izvoljene.

S teško glavo užite kapje, vselja, žalosti polno misli, vsega ob enem, se napoti toraj proti fari, a teške noge ga spominjajo, da je uže drugo prelomil svojo sveto prisego, svoj sklep, ne piti vina, ne zahajati v družbe. A naj bode kar hoče in kakor hoče, človek ne more biti vedno samec, nekaj veselja potrebuje. Vse to pa je bilo zaradi ljubeznjive Irene in ako se prepriča denes, da so ga oguljufale sanje, potem je vse dobro, potem opusti zopet vino in družbo in živi samo Irenici, ljubuzujivi Irenici, in to bodo prava nebesa, če nijso bogati denašnji pivci, če ne laže in goljufa vesoljni svet.

(Dalje prih.)

General **Garibaldi** je pisal v Trst svojemu prijatelju sledeče pismo, ki ga je priobčil „Cittadino“: Moj dragi! Če tudi bi ostal en sam vstajnik v Hercegovini, mora se mu pomagati! Nadejam se, da bode Ljubobratie in drugovi možato vstrajali do spomladi. Mej tem je treba se vsami močmi sodelovati za nje. Recite hrabrim junakom črnogorskim, da ves svet občuduje njihov heroizem. Pozdravite jih prisrčno. Rim, 30. oktobra 1875. Vedno vaš G. Garibaldi.

Z **bojišča** se poroča po uradnih listih, da so bili Turki v Zubcih zopet tepeni. Vstaši so na cesti v Trebinje Turkom vzeli 10 tovnih konj, ki so nosili smodnik in moko.

Za **turškega** ministra vnanjih zadev je imenovan Radiš paša dosedaj poslanik na Dunaji.

Dopisi.

Iz Senožec 31. okt. [Izv. dop.]

Da so uže naši predniki za poduk mladine in sploh za šolstvo vneti bili, spričujejo prav dobro od njih ustanovljeni, le za vporabo šole namenjeni lokalni šolski zaklad, kateri se je do denašnjega časa na blizo 16000 gl. narastel. Biva uže mnogo let v našem trgu dvorazredna ljudska šola, pa ker ona zahtevam denašnjih prebivalcev nikakor zadostiti nij mogla in ne more, prosil je krajni šolski svet, slavno c. kr. vlado, naj bi blagovolila Senožčanom čveterorazredno šolo ustanoviti, kar se je tudi zgodilo. Ko hitro smo dovoljenje v to dobili, bila nam je prva naloga, za to pripravno novo šolsko poslopje sezidati. Naši farani poprijeli so se težavnega, da si jako zaželenega dela z velikim veseljem in so poslopje letošnje leto dovršili. Na lepem prostoru stoji veliko v resnici lepo šolsko poslopje; v tem zidališču, ki stane okoli 11000 gl. so štiri prijazne šolske sobane, pa tudi izvrstna stanovanja za vse štiri učitelje. Zanimivo je bilo gledati, kako radovoljno so naši prebivalci pri zidanji šolskega zidališča rabutali brez vse pritožbe, brez vsega mrmranja končali smo mično zidanje. Res hvalevredni farani, pa tudi gosp. župana, ki sta neutrudljivo nadzorovala kinč Senožškega trga. Ko je novo šolsko poslopje uže blizu dodelano bilo, se je 19. okt. t. l. blagoslovilo. Omenjeni dan ob devetej uri do pôlu dne bral je čestiti gosp. fajmošter Ig. Okorn, pravi prijatelj šolstva v farnej cerkvi sv. mašo, katere se je udeležila šolska mladina in več drugih šolskih prijateljev. Strel mej božjo službo naznanjal je, da se v našem trgu posebna svečanost obhaja. Po dokončanej božji službi šla je mladina sparoma do novega poslopja, in čestiti gospod farman je pričó obilnega ljudstva novo šolo blagoslovil mej tem ko so pevci mično peli. Bilo je vse veselo, posebno ker se je videlo, da se tudi naša čestita duhovnika pri tej slovesnosti radujeta. Čast in hvalo izrekamo vrlim pevcem, posebno gosp. kaplanu Zagorjanu, ki je svojem lepim glasom pri petji z veseljem pripomogel. Naj bi posebno gosp. kaplani naše mile slovenske domovine vrlega domoljuba in prijatelja šolstva posnemovali, ter ne nasprotovali, potrebni omiki, kar se žalibog še tako pogosto drugod nahaja. Ko se je blagoslovljenje do pôlu dne dovršilo, pričela se je v ta namen zvečer v šolskem poslopji pri-

jazna veselica. Zbralo se je skupaj trideset povabljenih osob.

Iz Šmarja pri Celju, 4. nov. [Izv. dop.] Bile so pri nas volitve v okrajni in krajni zastop, pri katerih je okolica Šmarčanom tako rekoč očistila se in baš tako, če ne huje, godilo se jim je pri volitvah v okrajni š. svet, ker kakor se pravi je voljeno nekoliko mož, ki niti pisati, niti čitati ne vedo in ki poznajo šolo in šolske zadeve toliko kakor jaz špansko vas. Za narodnost in domač slovenski jezik brigajo se taki ljudje toliko, kakor lanski sneg; vsaka nemška besedica, če še tako napačno izgovorjena, jim je ljubša, nego domač jezik, materinščina. Poslušaj čast. bralec teotonščino nemškutarskega uda okr. š. sveta, kateri se morda kot „vicegfrajtar“ nekaj pri vojaki naučil! — Ko ga nek narodni gostilničar (po seji okr. š. sveta) vpraša o čem so sklepali ali kaj so napravili mu ta odovori; „Home mochen wichtige Sochen“ „Kaj tacega? povejte no!“ „home mochen die Lehrer von St. . . . tefetiv, hotte zohlen 5 Moss Bein.“ — Še bolj ga izpoznamo iz njegove pisave, koliko zmožnosti da ima. Evo duplikat, kterege sem prepisal iz originala! z. Nr. 212. Ams Zaugniss. Vu mit Saute die gefertigten gemeinde amt ales bestetiget für her. Jochan Schohar (mesto Žohar pis.) hinen geborsorgs St. Marein. Die dieselben aufmhalt über gehu Jahre in orsgemeinde Süssenheim, abar mit hinen Kain Streitterai vorgekomen bare braufe Müntziha u. bei die gemande eine gotte kondovitte hatten kapt zu erste bare gast Wirt, bai her Leopold figlmiller in glas Vabrik zu Laak. zweite bai Jochan und Maria Wentz in Solenborg u bei Andreas Škett grundbesitzar in Laak. aber alles in der orung vorgekomen und sich für gotte amfirn überhal. gemeindeamt Süssenheim am 31. oktober 1875. Der gemande vorsterar Mihael Schlof m. p. priči x. x (in péčat). Na take kulturne vspehe so Nemci ponosni. In taki ljudje hočejo sklepati o prevažnih šolskih zadevah na slovenskih tleh, take ljudi naj bi narodni učitelj spoštoval? Pojte se solit! Učite se pervlje Abc in potem še kaj drugoga predno prevzamete take posle! Ali nij sramota za celi okraj, da imamo take ljudi v okr. š. svetu? To nij napredek! Kaj je uzrok, da tako zaostajamo?

Domače stvari.

— (Denes) je slovenska predstava dramatičnega društva v deželnem gledališču. — (Samomor?) Sobotni ljubljanski uradni list je priobčil novico, da so iz Ljubljane na fužinah izvlekli truplo uže več časa v vodi ležečega utopljenca. Ves popis in vse druge okoliščine govoré, kakor se nam od prav zanesljivega vira poroča, da je utopljenec nekov Sever, ki je bil zadnji čas privatni uradnik pri, g. Luka Tavčarji. Bil je jako priden in zanesljiv delavec, ima precej lep kapital prihranjenega denarja, in da je najbrž sam svojemu življenju konec storil, temu je kriva duševna bolezen, melanholija, na katerej je pred več tedni izginol trpel uže dalje časa. — (Vojaško.) Iz Sloveskega Štajerja se nan piše: „Slov. Nar.“ je v enej zadnjih številkih prinesel dopis, kako se slovenščina pri vojaki barbarsko in nekultivirano go-

vori. Evo drugi dokaz. Vojaki ormuškega okraja imeli so 12. oktobra svoj shod, pri katerem jim je nek c. kr. stotnik postave razlagal. Mej drugim je rekel: „V maji pridejo k vafenibungi tisti, ki niso bezicerji; v jesen, t. j., od 1. septembra 4 tedne, pa pridejo grundbezicerji, školmaštri in pa školniki pa take sorte drač.“ Res lepa, razumljiva. omikanega človeka vredna slovenščina je to!

— (Hubmajer) je prišel v soboto za nekaj dni v Ljubljano obiskat svojce in prijatelje, ter kot avstr. vojak oglasit se pri kontrolske komisiji. Vrnil se bode zopet nazaj.

— (Novo vino.) Iz Središča na slovenskem Štajerskem se nam piše: Kakor znano, so se ljutomerske gorice letos slabo obnesle. Vina nij dostavendar to ne bode kakor ljudje trdijo dosta slabše od lanskega. — Ali kapljo, katero so si ljudje pospravili nikdo ne kupi. Kupecv nij, ker vsi na Ogersko po cenejše vino gredo. Ubogi kmet! beri pri durih terjajoč davek ali denarjev nij. Radi tega kmet če kupec pride, vino zelo po ceni prodaje. Užiteninski davek ali dac je v ormuškem okraju prevzel znani narodni gostilničar Sova v Ormužu za 6000 gold.

— (Milodari za pribegle iz Hercegovine in Bosne.) [XVI. izkaz.] Iz Zagorja preko Save nabral in poslal gosp. Podkrajšek od sledečih darovateljev: Proslav Podsrjšek 1 gl., Davorin Z. 1 gl., Šušteršič 18 kr., Janko Žura 1 gl., Fr. Hödl 50 kr., Josip Lokar 20 kr., Glassner 50 kr., Val. Skodlar 50 kr., Zupančič 40 kr., Šribar 20 kr., Cerar 20 kr., Ivan Š. 2 gl. Iz Gornjegagrada: gosp. Mikuš 1 gl. Iz Dunaja: Akademično društvo „Slovenija“ po dokončanem svojem prvem letnem zboru poslal gospod Anton Terstenjak 8 gl. 71 kr.

Prejšnji izkazi 2948 gl. 62 kr. skupaj tedaj 2966 gl. 1 kr.

Odbor potrjuje sprejem s prisrčno zahvalo i prosi še milodarov.

Podpiralni odbor:

J. N. Horak,
predsednik.

Vaso Petričič,
denarničar.

Poslano.

„Učiteljski tovariš“ omenil je v svojem zadnjem broju pastirskega pisma, koje je razposlal svojej duhovščini novi tržaški škof, in prinesel tudi odlomek onega pisma. Res prav lepe so one besede, koje je govoril tržaški škof, — a učiteljstva ne zanimajo toliko. Ker pak „Uč. tov.“ zastopa (?) Krajsko učiteljstvo (?) ter jegove interese, se je jako čuditi, da omeni pisma tržaškega škofa, katero, kakor uže rečeno, nij važno, in nema nikakega pomena za učiteljstvo, — a pastirsko pismo našega škofa, katero je tolikanj važno za razcvet narodnega šolstva, in obsega res zlata vredne mislij, čisto ignorira. Gotovo bi bilo vsim vstreženo, ako bi „Uč. tov.“ one vrste iz pastirskega pisma našega škofa posnel, katere zadevajo naše šolstvo, sicer izgubi „Uč. tov.“ oni priimek, kojega se vedno ponosno spominja.

Naročnik „Učit. tovar.“

Poslano.

Važno za vsacega.

V vsih strokah, posebno pa pri kupovanju priljubljenih originalnih srečk opravičuje se zaupanje v firmo, na drugej strani pa tudi zarad množega prodajanja.

Posebno srečna in radi natančnosti in reelnosti je znana firma

Adolf Haas & Comp. v Hamburgu,

katera se uljudno priporoča.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V torek 9. novembra 1875.

Prvikrat:

Ženska borba.

Vesela igra v 3 dejanjih. Po Olfersovi nemški prestavi E. Scribejevega dela poslovenil R. P. Odgovorni vodja g. J. Kocelj.

Osobe:

Grofinja Autreval — — — — — gdč. Podkrajškova.
Leonija Villegontier, njena
stričnica — — — — — gdč. Ledarjeva.
Henrij Flavignoul — — — — — g. Schmidt.
Gustav Grignon — — — — — g. Jeločnik.
Baron Montrichard — — — — — g. Kocelj.
Podoficir — — — — — g. Jekovec.
Sluga — — — — — g. Rebolj.
Godi se v gradu Autreval blizu Lyona.

Pri predstavi svira c. kr. godba 46. polka pešcev vojvode Sachsen-Meiningen.

Kasa se odpre ob 7/8 7. uri. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Prihodnja slovenska predstava bo v ponedeljek 15. novembra 1875.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsno, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, stožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v gluu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Priprčal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je valed rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanju, treslici na vseh udih, shujšanju in hipohondriji.

St. 65.715. Gosnodični de Montlouis na neprevajenju, nespanju in hujšanju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušateljja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečni in pretresu čutnic.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalsciore je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalsciore-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalsciore-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaja: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wehlsehgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru M. Merič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovcih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in spedijskih trgovcih. Tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. (259)

Dunajska borza 8. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gid.	65	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	50	
1860 drž. posojilo	110	50	
Akcije narodne banke	528	—	
Kreditne akcije	192	25	
London	113	75	
Napol.	9	11	
C. k. cekini	5	39	
Srebro	104	65	

Šivalni stroji

za gl. 15 do gl. 150,

ravno tako svila za stroje, cvirna, šivanke in priprave dobivajo se vedno v veliki izbiri in po nizki ceni le pri

(382—2)

Franjo Detter-ju

v Ljubljani, judovska ulica 228.

Št. 6549.

(388—1)

Razpis

2 štipendij in 4 mest za plačilo v deželnej sadje- in vinorejske šoli na Slapu pri Vipavi.

Za dveletno sadje- in vinorejsko šolo na Slapu v Vipavski dolini za prihodnje šolsko leto, ki se začne meseca novembra leta 1875 razpisujete se še 2 štipendiji po 120 gold. na leto za mladeniče ubožnih staršev iz Kranjskega, kateri so 16. leto dospeli, ki so krepkega života, trdnega zdravja in lepega obnašanja, ki imajo vsaj toliko šolske omike, kolikor se je da v ljudskih šolah pridobiti. — Prošnjiki naj svoje lastnoročno v slovenskem jeziku pisane prošnje, katerim naj prilože rojstveni in ubožni list, spričalo od g. župnika o lepem vedenju, spričalo o končani ljudski ali kaki večji šoli, in zdravniško spričalo, pošljejo, ako je mogoče, pa osobno izroče vodstvu sadje- in vinorejske šole na Slapu do

25. novembra l. 1875.

Tudi se prejmo 4 mladeniči za letno plačilo 120 gold. za stanovanje in hrano in z 20 gold. šolnine v imenovano šolo, ki naj tudi svoje prošnje z ravno takimi spričali in dokazili, — le ubožnega lista nij treba — do 25. novembra t. l. vodstvu omenjene šole na Slapu izročé.

Sprejemajo se pa tudi taki učenci v to šolo, ki nimajo v šoli stanovanja in hrane, ampak ki le šolo obiskujejo, ter za to plačajo 20 gold. šolnine za celo leto.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, 5. novembra 1875.

Stanovanje

lepo, suho v najlepšem kraji Karlovskega predmestja št. 33, in sicer 3 sobe, kuhinja z drvarnico in čumato oddaje se takoj. Več o tem pové iz prijaznosti Administracija „Slov. Naroda“. (378—3)

Gospo . . . i B . . . i!

v Postojni.

Dovolj mi je, hočem mirovati, saj surovih izrazov, ki se jih „etiketa“ polastujete sam rabiti, bilo bi za moj spol jako neotesano, kolikanj neestetično za lepi, nježni svet, ki ga oskrunjujete; le nekoliko pridušanja pogrešam, potem bil bi ves parfum gnjusobe na programi. Le v značajnosti spozabljen, zamogel bi od Vas razžaljenje sprejemati, ako pa nečete Vi mirovati, denunciral bodem javno Vaše ime, poslednjič pa Vam v neljubo, pripisujte si sami očitni škandal. C.

(389)

Št. 14849.

(835—2)

Razglas.

Po določilu občinske postave tukajšnega mesta bosta:

- a) mestni račun za leto 1874 in
- b) mestni proračun za leto 1876

od danes naprej skoz štirinajst dni v magistratnem ekspeditu v očitni pregled slehernega uda občine ležala, in se bodo tudi tukaj katere opombe o taistih v zapisnik sprejemale.

Mestni magistrat v Ljubljani,

4. novembra.

Št. 14758.

(384—2)

Razglas.

V mestnem okrožju na izanski cesti čez prvi Galevc obstoječi most bo zaradi popraviljanja od 15. t. m. naprej skoz celi teden za vozove in živino zaprt, torej se prehod za ta čas na karlovske in pijavogoriško cesto napoti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

3. novembra 1875.

Kungel iz Vel. Lašč. — Widmar iz Dunaja. —
 Pri Slonu: Petro iz Celja. —
 Pri Maribor: Baran iz Kanize. — Bartel iz Dunaja. —
 7. novembra:
 Filiger iz Gradca. — Kaiser iz Pulja. — Trnk iz Tre-
 biza. — Wagnerski iz Dunaja. — Urbančič iz Dvora. —
 Müller iz Dunaja. — Leyrer iz Maribora. — Woraček iz
 Dunaja. — Lull iz Kočevja.
 Pri Zamoreci: Kikel iz Ljubljane. — Urinovec iz
 Kranja. — Podobnik iz Brezice.

Einladung
zur Theilnahme an den neu beginnenden Ziehungen der großen vom Staate
Danzburg genehmigten und garantierten
Geldverloofung.

Unter fortwährender Garantie und Aufsicht des Staates stehend, sind bei diesem Unternehmen sowohl äußerste Solidität als gute Einrichtung derart vereinigt, um die Theilnahme empfehlenswerth zu machen, umfomehr, da die erforderlichen Kosten gegenüber den dafür gebotenen Vortheilen nur unbedeutend zu nennen sind. Nur Originalloose werden ausgegeben.

Ueber die Hälfte der Loose werden innerhalb sieben Abtheilungen oder Classen mit Gewinnen gezogen, nämlich event.:

1 Prämie Rm. 250000	8 Gewinne Rm. 15000
1 Gewinn 125000	9 Gewinne 12000
1 Gewinn 80000	12 Gewinne 10000
1 Gewinn 60000	36 Gewinne 6000
1 Gewinn 50000	5 Gewinne 4800
1 Gewinn 40000	40 Gewinne 4000
1 Gewinn 35000	1 Gewinn 3600
3 Gewinne 30000	204 Gewinne 2400
1 Gewinn 24000	4 Gewinne 1800
2 Gewinne 20000	1 Gewinn 1500
1 Gewinn 18000	412 Gewinne 1200

in Allem 41,700 Gewinne, etc. etc.

Zu der Ziehung erster Classe versenden wir gegen Ein-
sendung des planmäßigen Betrages:
ganze Original-Loose für Thlr. 2 oder fl. 3.50,
halbe " " " " 1.75.

• Jedem Theilnehmer werden von uns die mit dem Staatswap-
pen versehenen Originalloose unter Beifügung des amtlichen Ver-
loofungsplanes pünktlich zugesendet; die amtlichen Gewinnlisten, sowie die Auszahlung der Gewinne erfol-
gen sofort nach Ziehung.

Aufträge für die erste Verloofung gegen
Einsendung des Betrages oder unter Post-
nachnahme nehmen wir entgegen

Man beliebe sich baldigst und direkt zu wenden an

Adolph Haas & Co.,
Staatseffecten-Handlung in Hamburg.

In unserm Reich vom Glück begünstigtes Geschäft fielen in kurzen Zwischen-
räumen die großen Gewinne von 250,000, 180,000, 120,000,
90,000, 60,000, 50,000, 40,000, 30,000, 30,000 u. viele andere.
Der letzte größte Gewinn fiel am 6. Oct. in unserm Debit.

bis zum
15. Novemb.

(361—8)

Služba občinskega tajnika

je izpraznjena pri tukajšnjemu občinskemu uradu s plačo letnih 500 gold., ter s prostim stanovanjem.

Prosilci naj svoje dotične prošnje z dokazi — da so zmožni slovenskega in nemškega jezika v spisu in v govoru — ulože v tukajšnji občinski pisarnici do **konec novembra t. l.**

Dotičnemu tajniku je na voljo dano, v tukajšnji pisarni g. odvetnika dr. K. Koceli-ja si v prostih urah še kaj posebej prislužiti.

Glavarstvo krške občine,

dne 28. oktobra 1875.

(376—3)

VIII. Pfeifer, župan.

M. Neumann-ova zaloga obleke

priporoča

svojo bogato zalogo blaga

jopic za dame

Pariške, Dunajske in Berolinske mode
po najnižji ceni.

Hišne jopice iz snovi po 5 gold.
se posebno priporočajo. (380—3)

M. Neumann,
v Ljubljani, Lukmanovej hiši, vis-à-vis hotela pri Slonu.